

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.11.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Saksa) – Annett Altmann ym. v. Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Asia C-140/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2004/39/EY — 54 artikla — Kansallisia rahoitusvalvontaviranomaisia sitova salassapitovelvollisuus — Tiedot petoksellisesti toimineesta sijoituspalveluyrityksestä, jonka tuomioistuin on asettanut likvidaatiomenettelyyn)

(2015/C 016/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele ja Karl-Heinz Aubele

Vastaaja: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Muu osapuoli: Frank Schmitt

Tuomiolauselma

Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY 54 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että kansallinen valvontaviranomainen saa hallinnollisessa menettelyssä vedota ammatissalaisuuksia koskevaan salassapitovelvollisuuteen sellaista henkilöä vastaan, joka on muuten kuin rikoslainsäädännön piiriin kuuluvassa tapauksessa tai siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä pyytänyt siltä oikeutta tutustua tietoihin, jotka koskevat sittemmin likvidaatiomenettelyyn asetettua sijoituspalveluyritystä, vaikka kyseisen yhtiön pääasiallinen liiketoimintamalli perustui laajaan petokseen, jossa tietoisena tarkoituksena oli sijoittajien petttäminen, ja vaikka useat kyseisen yhtiön vastuuhenkilöt on tuomittu vapausrangaistuksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 1.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 3.9.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Brussel – Belgia) – Johan Deckmyn ja Vrijheidsfonds VZW v. Helena Vandersteen ym.

(Asia C-201/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Kappaleenvalmistusoikeus — Poikkeukset ja rajoitukset — Parodian käsite — Unionin oikeuden itsenäinen käsite)

(2015/C 016/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Johan Deckmyn ja Vrijheidsfonds VZW

Vastapuolet: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH ja WPG Uitgevers België

Tuomiolauselma

- 1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 3 kohdan k alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä esiintyvä parodian käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite.
- 2) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan k alakohtaa on tulkittava siten, että parodian keskeisinä tunnusmerkkeinä ovat se, että siinä yhtäältä viitataan olemassa olevaan teokseen mutta poiketaan siitä havaittavissa olevalla tavalla ja toisaalta se on huumorin tai pilailun ilmentymä. Kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun parodian käsitteeseen ei sovelleta edellytyksiä, joiden mukaan parodialla on oltava sille ominainen alkuperäinen luonne sen lisäksi, että siinä poiketaan havaittavissa olevalla tavalla parodian kohteena olevasta alkuperäisestä teoksesta, se on voitava kohtuudella yhdistää muuhun henkilöön kuin alkuperäisen teoksen tekijään, sen kohteena on oltava alkuperäinen teos tai siinä on mainittava parodian kohteena olevan teoksen lähde.

Direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan k alakohdassa tarkoitettua parodiaa koskevan poikkeuksen konkreettiseen tilanteeseen soveltamisessa on kuitenkin noudatettava oikeudenmukaista tasapainoa yhtäältä kyseisen direktiivin 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden etujen ja oikeuksien ja toisaalta suojatun teoksen käyttäjän, joka hyödyntää 5 artiklan 3 kohdan k alakohdassa tarkoitettua parodiaa koskevaa poikkeusta, ilmaisunvapauden välillä.

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava pääasian kaikki olosuhteet huomioiden, noudatetaanko direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan k alakohdassa tarkoitettua parodiaa koskevan poikkeuksen soveltamisessa tätä oikeudenmukaista tasapainoa, jos pääasiassa kyseessä oleva piirros on edellä mainittujen parodian keskeisten tunnusmerkkien mukainen.

(¹) EUVL C 189, 29.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 11.11.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sozialgericht Leipzig – Saksa) – Elisabeta Danó ja Florin Danó v. Jobcenter Leipzig

(Asia C-333/13) (¹)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Unionin kansalaisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Jäsenvaltion kansalaiset, jotka oleskelevat toisen jäsenvaltion alueella harjoittamatta taloudellista toimintaa — Erityisten maksuihin perustumattomien rahaetuksien epääminen tällaisilta henkilöiltä asetuksen (EY) N:o 883/2004 nojalla — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus oleskella yli kolme kuukautta — 7 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 24 artikla — Riittävien varojen edellytys)

(2015/C 016/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sozialgericht Leipzig

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Elisabeta Danó ja Florin Danó

Vastaaja: Jobcenter Leipzig

Tuomiolauselma

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 9.12.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1244/2010, on tulkittava siten, että sen 3 artiklan 3 kohdassa ja 70 artiklassa tarkoitettua ”erityiset maksuihin perustumattomat rahaetudet” kuuluvat asetuksen 4 artiklan soveltamisalaan.